

Încă departe

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cuvintele sunt uneori puține,
Peceti pe buze arse-ntr-un sărut,
În nopți de jar când mă gândesc la tine...
Străinul meu, pe unde te-ai pierdut?

Cât de departe rătăcești prin astre
De n-auzi vocea mea deși te chem,
Când dau în lături zărilor albastre
Să fim pereche? Nu știu ce blestem

Îți țin pașii pe cărări de gânduri,
Dar sper că într-o zi ai să găsești
La țărmul mării, scrise-aceste rânduri,
Să rupi blestemu-atunci când le citești.

- Eu nu mai am nevoie de cuvinte,
Nici de busolă să te regăsesc,
Când nu te văd, las versul să m-alinte,
Ador să-mi spui în greacă: „te iubesc”.

Aștept cu nerăbdare dimineața
Când mă trezesc și tu mă strigi: „Ioan”,
Sărutul dulce-mi luminează fața
Și-alunecăm pe clape de pian

Uniți de-o infinită armonie...
Știi, Liliana, am găsit scrisoarea,
Pe plaj-aceea rece și pustie
Și orice vers învinge depărtarea.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș